

„A bizalmi válságot a gazdasági válság váltotta ki”

Előadás a világgazdasági problémákról

(A Délmagyarország munkatársától.) Szombaton este a Szegedi Lloyd Társulat meghívására előadást tartott Vass Artur, az Ofa igazgatója „Világgazdasági problémák” címmel. A Lloyd terme megtelt érdeklődő közönséggel, akik előtt Adler Rezső elnök üdvözölte az előadót. Vass Artur értékes előadásában mindegyik előtt azt fejtette, hogy hiányzik a vezérlő eszmény, a vezérlő elme, az univerzális célkitűzés, amely nélkül a világ esetlik-botlik a válságok utvesztőibe. Vázolta Európa és Amerika helyzetét a háború alatt és után, ismertetette a világkrízis megindulásának és folytatásának okait. Kijelentette, hogy a gazdasági válságnak nem a bizalmi válság az oka, ellenkezőleg, a bizalmi válságot a gazdasági válság váltotta ki és addig szó sem lehet a bizalmi visszatéréséről, amíg a tartós javulás kétségtelen, félreismerhetetlen jelei nem mutatkoznak.

A főbb világgazdasági problémákat négy pontban foglalta össze: valutáris bajok, a nemzetközi és háborús adósságok, a termelés, fogyasztás krízise, végül a munkunékliség nyomaszkodása. Az előadót a közönség sokáig tapsolta értékes előadásáért.

A szegedi kávések a kávéházak fényüzési jellegének megszüntetését kéri

(A Délmagyarország munkatársától.) A pénzügyi hatóságok a vidéki kávéházakat és éttermeket fényüzési jellegűeknek minősítették. Szegeden is számos éttermet, vendéglőt és valamennyi kávéházat fényüzési jellegűnek minősítették. A fényüzési jelleg súlyos terhet jelentett az érdekelt iparosokra, a fényüzési adót a nehéz viszonyok között nem tudták áthárítani a fogyasztókra.

A szegedi étterem és vendéglőtulajdonosok nemrégben akciót indítottak a fényüzési jelleg megszüntetése érdekében és elérték azt, hogy ma már nincs fényüzési-jellegű étterem, illetve vendéglő Szegeden. Az éttermesek akciójához hasonlóan most a szegedi kávéházatulajdonosok mozdultak meg és a pénzügyigazgatósághoz intézett beadványukban a fényüzési jelleg megszüntetését kéri. Kérésük támogatására azt adják elő, hogy a kávéházakat látogató közönség az elsőszékvédett középosztály tagjai sorából kerül ki, akik éppen azokat az igényüket kénytelenek lesz állítani, ami tulajdonképpen a kávéházi fogyasztást jelentette.

„Ez a közönség — írják beadványukban — ma csak egészen olcsó étel- és italneműeket fogyaszt, amelyeknek árainál már a filléreket is megéri és így a fényüzési adót rájuk áthárítani képtelenség. A szegedi kávéházak végeredményben a teljesen egyszerű igények kielégítésére vannak beállítva és az árak a rezsiköltségek magasságának figyelembevételével, aránylagosan nem drágábbak, a többi üzlet árainál. A kávéházak berendezése sem fényüzési jellegű, — s semmilyen körülmény nem teszi indokolttá a fényüzési adó további fenntartását.”

Hivatkoznak a kávéházatulajdonosok arra is, hogy a kávéházak forgalma az utóbbi időben olyan mértékben csökkent — annak ellenére, hogy egy kávéházzal kevesebb van Szegeden, — hogy ma már örülnek a kávéházasok, ha üzleti rezsijüket meg tudják keresni.

Remélik, hogy a kávéházatulajdonosok által felhozott szempontokat akceptálja a pénzügyi hatóság és megszünteti a kávéházak fényüzési jellegét.

Modern cipészeti művészetemet

Petőfi Sándor sugárút 36. szám alól március 1-étől áthelyeztem Takaréktár uccára 2. szám alá. Készítek mérték után dívatlap szerint is legdivatosabb ur- és női cipőket. Érzékeny lábakra nagy gondot fordítok. Javításokat vállalkozok. Továbbra is szíves partfogást kér SZEREDI JÁNOS cipész.

Tungshram izzók: **KLEIN és TSA Makó**

A SZEGEDI INGOVÁNYOK

Írta TONELLI SANDOR

Csinos, fiatal hölgy ül az íróasztalomnál. Csikóbőrös bunda van rajta, alatta zöld kosztüm, a kezében blokk és ceruza. Újságíró Budapestről. Egy idegennyelvű lapnak a munkatársa, azért jött le Szegedre, mert egy német lap számára cikksorozatot készül írni a magyar városokról, közöttük Szegedről is. Azt mondja, hozzám utasították, hogy tőlem kaphatja minden vonatkozásban a legmegbízhatóbb információkat. Nem tudom, mennyiben objektív ez az állítás, vagy mennyiben tekintsem pusztán udvariasságnak, amely ismétlődni fog mindazoknál, akiket utánam információszerezésért szintén meglátogat. Egyelőre tehát megfigyelő állásponton helyezkedem és hallgatom, hogy tisztelt hölgy-írómtársam milyen irányban kívánja igénybe venni szegedi helyi ismereteimet.

— ... mert a főszerkesztő urral úgy beszéltem, hogy a cikkeimben lehetőleg azokat az érdekességeket domborítom ki, amelyek a külföld előtt ismeretlenek, újszerűen hatnak és amelyekre mindenkinek fel kell figyelni, — magyarázza a kolléganő. — A tapasztalatunk ugyanis az, hogy a sablonos leírások alig váltanak ki érdeklődést. A fogadalmi templom, a Templom-tér és az egyetemi épületek nagyon szépek ugyan, de ilyenek a külföldön is vannak és nem elégségesek ahhoz, hogy ide vonzzák az idegeneket. Azért úgy gondoltam, hogy a Szegedről szóló ismertetésben részletesen írok a szegedi ingoványokról...

— Miről, kérem?

— A szegedi ingoványokról, amelyekben annak idején Rózsa Sándor tanyázott. Azután megírom a szegedi váromot, amelyben őrizték Rózsa Sándor bandáját... Arra kérem főtitkár urat, legyen szíves taáigazítani, hol kaphatnék részletes adatokat a szegedi ingoványokról.

— Írja meg a felelősségemre, hogy az ingoványok már nincsenek. Időközben elnyelte őket a szegedi homok.

Az ingoványokról azután több szó nem is esett. Adtam ellenben információkat Szeged város településéről, az árvízről, a rekonstrukciónál, Klebelsberg építkezéseiről, a fogadalmi templom orgonájáról, a városbázáról, mint a magyar barokk-építészet egyik legszebb alkotásáról, a kulturpalotáról, Móra Ferenc ásatásainak eredményéről, a nagyszéksósi aranyletről, a tanyavilágról, a szegedi paprikáról és sok más egyebekről, amikből bőségesen össze

lehet állítani egy olyan cikkre való anyagot, ami némi illusztrációkkal tarkítva, a külföldiek is érdekelheti. Azt hiszem, hölgyírómtársam meglegedetten távozott, én azonban nem vagyok egészen biztos a dolgomban, hogy meglepetésszerűleg nem fogok-e mégis egy-két hét múlva találkozni a szegedi ingoványokkal valamelyik idegen újság hasábjain. Érték ugyanis már ilyen meglepetések. Ilyen nagyszerű ötletekről nem szívesen szoktak lemondani a magyar idegenforgalom lelkes propagálói.

Eszembe jut, hogy öt vagy hat esztendő előtt láttam Budapesten egy magyar filmet, amelynek Ráday Gedeon gróf, a szegedi királyi biztos volt a hőse. A filmet szövegírója Jókai Lélekidomárjából gyúrta át a mozi céljára, de természetesen kötelességének tartotta, hogy aktualitást adjon neki és a jelenbe ültesse át. Rózsa Sándor haramiái az autók és a telefon korszakában. A királyi biztos autón megy a rablók üldözésére és telefonon utasítja a pesti rendőrséget, hogy emelje ki cinkosait valamelyik ferencvárosi apacs-tanyáról. Ha már lud, hát legyen kövér. Miért ne higgya az a jámbor idegen, hogy nálunk még ma is felszedik a vasuti sineket és a közigazgatás haramiákkal cimborál? Ilyesmi szolgálja legjobban az idegenforgalmat. Kétségtelenül azért tartunk fenn drága pénzen filmipari tanácsot és filmcenzurát, hogy az ilyen filmeket megengedje, ellenben betiltson amerikai filmeket azon a címen, hogy kedvezőtlen világításba helyezik az amerikai haditengerészet tisztikarát.

Ilyesmiről azonban ezúttal ne essék szó. Tisztán Szeged szempontjából nézem a kérdést és keresem, hogy miként lehetne a szegedi boszorkányokat és Rózsa Sándort a múltban elcsüszteni, a haramiavilág romantikáját és az ingoványokat pedig a szegedi ismertetésekből egyszermindenkorra kiirtani.

Mindenekelőtt azt kell megállapítanom, hogy szegedi ismertetések dolgában ezidőszert nagy szegényen állunk. A Reizner-Kulinyi-féle ötkötetes monografia forrásmunkának lehet nagyon jó. — olyan jó, hogy még azok a kritikusok, akik történelmi értékét kétségbe szokták vonni, kimutathatóság mindig belőle puskáznak, ha a régi Szegedről akarnak írni valamit. — városismertetésnek azonban túlságosan terjedelmes és nem való annak a kezébe, aki tömör és összefoglaló módon akarja megismerni a város múltját és jelen állapotát. Megjelenése óta harmincöt esztendő telt el és

Figyeljen M i
a **„TÓTH”-mal** lisztet használunk! a
n é v r e! **Ezt** 61a elismerten a legjobb. Mindenütt kapható. n é v r e!
1 és 2 kilós malmi csomagolásban, fehér szalaggal, piros, zöld nyomással.